

Živela sta iz Duha in resnice

Ob 70. obletnici nasilne smrti duhovnikov Franca Krašne in dr. Filipa Terčelja so na kraju zločina, v Štulčevi grapi pod Davčo, postavili spomenik

Župniji Davča in Železniki sta pripravili dva dogodka, s katerima sta se spomnili 70. obletnice nasilne smrti duhovnikov Franca Krašne in dr. Filipa Terčelja. V četrtek, 7. januarja, na dan umora obeh duhovnikov, je dekan Simon Fortuna v Štulčevi grapi v Davči blagoslovil spomenik. Spomenik v obliki križa z dodanimi spominskima ploščama s podatki o obeh duhovnikih so na kraju zločina pod kmetijo Štulec postavili vaščani Davče in sorodniki Filipa Terčelja.

Ob odsotnosti dr. Janeza Juhanta je njegov govor prebral dekan Fortuna. Dr. Juhant je zapisal, da sta umorjena duhovnika s svojim oznanjevanjem in osebnim zgledom ter zavzetostjo oznanjala predvsem resnico. »Zato je bila, kakor Kristusova, tudi njuna življenjska pot trnjeva in se je krvavo končala z mučeniško smrtjo v tej grapi. Njun pravi simbol je torej križ kot znamenje ljubezni Boga-Človeka, ki je dal svoje življenje za sestre in brate. Ista ljubezen je tudi njiju gnala, da sta se zavzela za svoje preganjane župljane. Nista gospodovala nad njihovo vero, pač pa sta jim tudi v zahtevnih okoliščinah prinašala upanje človeške in božje bližine.«

Vprašal se je, kaj nam danes sporočata naša preroka. »V prvi vrsti nam oznanjata mir in izpolnitev svojih življenjskih hrepenenj v Bogu. Sporočata nam tudi, da ne potrebujeta naših prizadevanj. Obenem nam kliče, da v njunem duhu in v smislu njunega življenjskega prizadevanja tudi mi po Kristusovem zgledu v sebi in med nami zavzeto in odločno iščemo resnico. Ta nas bo osvobodila preteklih spon in nam v duhu njunega delovanja odpirala pota sprave, sočutja in človeškosti. Ko presegamo manipulacije, osebne interese in druge ujetosti spon svoje osebne in družbene preteklosti, se očiščujemo v resnici in postajamo podobni njima, ki sta živela iz duha in resnice. Sporočata nam, da bomo tako tudi mi našli že na zemlji vsaj nekoliko njunega miru in bomo enkrat lahko pridruženi tudi njuni večni sreči. Zato mi, ne onadva, potrebujemo znamenj. Ne znamenj, ki nas bodo še naprej ločevala, pač pa znamenj resnice in sprave.«

Spomnil je, da smo kot ljudje in kristjani zavezani človeškemu sočutju, dolžni vsak dan zavzeto in prisebno iskati resnico v vseh naporih in tudi v prizadevanju za dostojen pokop ter ureditev in vrnitev dobrega imena vsem žrtvam revolucije in vojne.

Po blagoslovitvi je bilo prebrano še besedilo Terčeljevega nečaka Zdenka Terčelja. Poudaril je, da je bilo vse delovanje strica Filipa

Terčelja usmerjeno v dobro bližnjega in za ohranitev slovenskega jezika pod fašizmom na Primorskem. Vsi sistemi so ga preganjali tako, da je bilo njegovo življenje en sam križev pot, nadgrajen z umorom. Spomnil je, kakšne težave so še dvajset let po demokratizaciji Slovenije povzročali politiki v Ajdovščini, ko niso dovolili postavitve Terčeljevega kipa v Šturjah.

V soboto, 9. januarja, je v cerkvi sv. Antona v Železnikih v spomin na ubita duhovnika mašo daroval nadškof Stanislav Zore. Dejal je, da je spomin na oba duhovnika vedno bolj živ. V daritvi njunega življenja vedno bolj vidimo znamenja svetosti, junaške zvestobe Bogu, božji volji in zaradi tega tudi neustrašne daritve življenja. Nista pristala na to, da bi se širila laž in da bi ljudi preganjali le zaradi tega, ker nosijo morda »napačen« priimek, ker njihovi predniki niso po volji trenutni oblasti. Resnica, ki živi iz Jezusa Kristusa, ju je gnala, da bi se potegnili za te ljudi, da bi zanje rekla besedo tam, kjer sta upala dobiti pravi odgovor. Spregovoriti resnico takrat, ko je morda to nevarno. To je vredno kristjana in človeka. Po maši je bil koncert Terčeljevih in drugih pesmi v izvedbi Mešanega pevskega zbora Anton Foerster, ki ga je vodila Damijana Božič Močnik. ■

IVO ŽAJDELA

**POTREBUJEMO ZNAMENJA
RESNICE IN SPRAVE.**